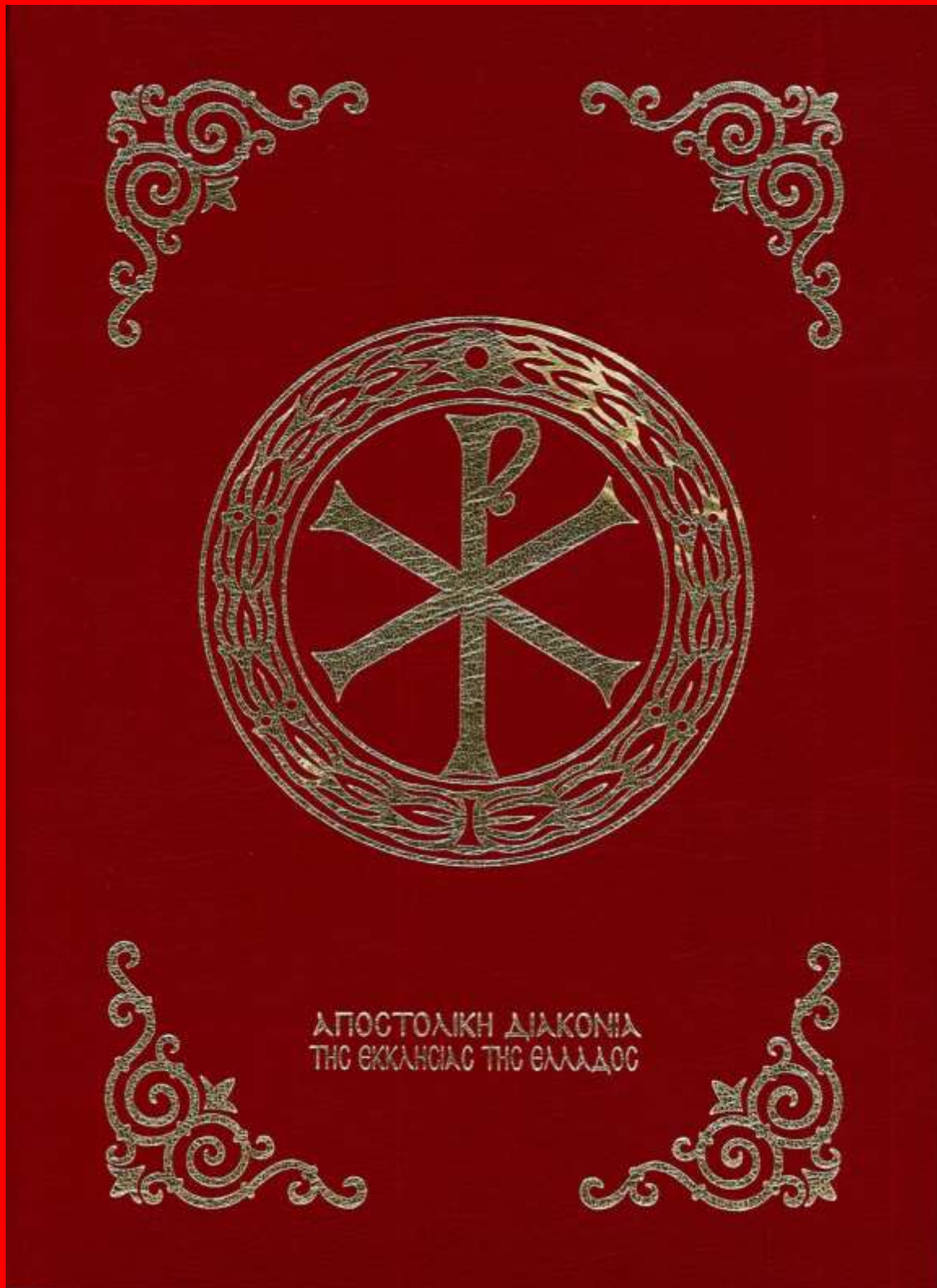

17 IANUARIE

**SLUJBA
SF. MUCENIC
GHEORGHE
DE LA IOANINA**

ATENA, 1931

17 Ἰανουαρίου

Ἀκολουθία Νεομάρτυρος

ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια γ', δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σου, τῶν πιστῶν τὰ συστήματα, συνελθόντες σήμερον ἐορτάζομεν, ὅτι ἐδείχθης στερρότατος, καὶ ἀνεπηρέαστος, τοῦ κρατοῦντος ἀναιδῶς, λυσσῶδει φρυάγματι, ὃν κατήλεγξας, λογισμοῖς εὐσεβέσι πεφραγμένος, δι' ὧν ἡγείρας τροπαίων, στίλβων τρισμάκαρ Γεώργιε. (Δίς).

Ὡσπερ θῆρες ἀτίθασοι, οἱ τῷ σκότει προσκείμενοι, κατασχόντες εἶλκόν σε πρὸς ἀσέβειαν, ὡς δὲ στερρόως ἀπελάκτισας, ὡς ἄρκυν ψυχόλεθρον θείᾳ αἵγλῃ λαμπρυνθεὶς, τὴν ἀπόπτυστον ζόφωσιν, τὴν ἀμύθητον, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ μερόπων, εὐφροσύνην ἐμνηστεύσω, πανευκλεῶς ἀνδρικώτατε. (Δίς).

Ἀπειλὰς οὐ κατέπηξας, οὐδὲ πεῖραν κολάσεων, τῷ Χριστοῦ κρατούμενος θείῳ ἔρωτι, δι' οὗ ἐδείχθης συνόμιλος, ἀνδρείῳ τῷ λήμματι, τοῖς ἁγίοις ἀθληταῖς, τοῖς τὸ αἷμα ἐκχέασιν ὑπὲρ πίστεως, τῶν στεφάνων ἐκείνοις μετασχών τε, τῶν ἀρρήτων ἐπαξίως, ἐν τοῖς ἁγίοις σκηνώμασι. (Δίς).

Δόξα. Ἦχος α΄.

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως ἰδρυμένος, Γεώργιε τρισμάκαρ, ὠφθης ἀδιάσειστος πρὸς τὰ φρυάγματα τῶν ὑπεναντίων, καὶ τὴν ἀγκύνην ἀσμένως αἰρετισάμενος δι’ ἀγάπην τοῦ Κυρίου σου, ἐκομίσω παρ’ αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης ἀμάραντον στέφανον, καὶ τὴν χάριν ἐπὶ γῆς τῶν ἀπειρῶν ἰάσεων, δι’ ὧν τοὺς σαλευομένους ὑπεστήριξας, καὶ τοὺς ψυγέοντας τὴν πίστιν διεθέρμανας, δόξαν ἀναπέμποντας Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἀεὶ τῆς ἀνθρωπίνης σωτηρίας τὴν ἑλλαμψιν.

Καὶ

νῦν.

Θεοτοκίον.

Εἵσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 43, 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς Μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν. Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ’ ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ’ ἀρχῆς

ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 3, 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο

λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅςυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas, πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Χαρμονικῶς συνελθόντες Γεώργιε, τὴν μνήμην σου φαιδρῶς ἐορτάζομεν, θείῳ γὰρ ἔρωτι κατασχεθεῖς, τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταπεφρόνηκας, καὶ τὸν Χριστὸν υἱὸν Θεοῦ ἀνομολογήσας, τὸν δι' ἀγκόνης ὑπεδέξω

θάνατον· ὅθεν καὶ ὑπερπὰς τῶν ἐνθάδε, περιπόλεις ἐν οὐρανοῖς, συνόμιλος Ἀγγέλων γενόμενος.

Ὡς πολυτίμητον μύρον τοῦ Γεωργίου ἡ ἐπέτειος τῶν συνελθόντων πανήγυρις, κατακληεῖ τὰς αἰσθήσεις, ἀπάντων ἐκκενούμενον· τῷ τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔρωτι κάτοχος γενόμενος, καὶ ἀλγυνῶν ἀπάντων ὑπεριδὼν, χαρίτων μυρίων ἀναπέπλησται, καὶ πρεσβεύει διηνεκῶς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Γεώργιος, τὰς νοητὰς φάλαγγας τοῦ ἐχθροῦ διαρρήξας, λαμπρὸν ἀνήρατο τρόπαιον, δι' οὗ καταισχύνας τοὺς παλαμναίους, τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα εὐφροσύνης ἐνέπλησε, δόξαν ἀναπέμποντας Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Τὸν ἀριστεὰ τοῦ Χριστοῦ, τὸν κλεινὸν ἀθλοφόρον, ὑμνήσωμεν ἅπαντες συνελθόντες, Γεώργιον τὸν πανεύφημον, Ἰωαννίνων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ πολιοῦχον, καὶ ἀνεξάντλητον πηγὴν τοῖς ἐκ ποικίλων πάσχουσιν ἰαμάτων, τῆς εὐφροσύνης· τῶν πιστῶν προμνηστέα, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν πολύκροτον καταισχύνην, καὶ διαπρύσιον πρέσβυν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐκ Θείου Πνεύματος...

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε τῶν ἀθλητῶν, τὰ στίφη συνελθόντα, ἐν ὕμνοις ἐγκωμίων, τὸν Μάρτυρα Κυρίου, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν.

Στίχ. *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...*

Σκεῦος μαρτυρικόν, Πνεύματος χρηματίσας, Γεώργιε τρισμάκαρ, μετέστης κατ' ἀξίαν, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Στίχ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ...*

Κῆρυξ ἐπὶ τῆς γῆς, τῆς πίστεως Κυρίου, γενόμενος ἐστέφθης, μαρτυρικῶ στεφάνῳ, ἐν οὐρανοῖς πανόλβιε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πανδαισίαν κοινήν, συγκροτήσας ὁ ἀθλοφόρος, τοῦ Χριστοῦ Νεομάρτυς Γεώργιος, συγκαλεῖται πάντας τοὺς πιστοὺς πρὸς ἐστίασιν. Δεῦτε οὖν ἅπαντες πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν ἐπέτειον μετ' ἐγκωμίων γεραίροντες, λαμπρῶς γὰρ ἐναθλήσας ὑπὲρ Χριστοῦ· αἵσχει ἀπλῆτῳ τὸν ἐχθρὸν περιέβαλε, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον κομισάμενος, πρεσβεύει διηνεκῶς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν πανεύφημον Μάρτυν Χριστοῦ Γεώργιον, Ἰωαννίνων τὸ κλέος, καὶ πολιοῦχον λαμπρόν, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν· ὅτι ἐνήθλησε

στερρώς, καὶ κατήνεγκε ἐχθρόν, τοῦ Πνεύματος τῇ
δυνάμει, καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος....

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν
τάφον Σου Σωτήρ.

Τυθεὶς ὑπὲρ Χριστοῦ δι' ἀγκόνης τρισμακάρο,
ἀμύθητον χαρὰν τοῖς πιστοῖς ἐμνηστεύσω, στεφθεὶς
διαδήματι βασιλείῳ Γεώργιε, σὲ γεραίρουν αἱ τῶν
Ἀγγέλων χορεῖαι, καὶ τὸ πλήρωμα τῶν εὐσεβῶν
εὐφημεῖ σε, ὡς θεῖον κειμήλιον.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἀστέρες φαινοὶ ἀνεδείχθητε ὄντως, ἐκλάμπαντες
φαιδρῶς διὰ τοῦ μαρτυρίου, Γεώργιε τρισόλβιε, καὶ
τρισφυγῇ Ἰωάννη, μέγα καύχημα τῶν εὐσεβῶν τῇ
χορείᾳ, καὶ τῆς πόλεως Ἰωαννίνων τὸ κλέος, καὶ
πρέσβεις πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σὲ Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες...

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἰωαννίνων ὁ λαὸς ὁ χριστεπώνυμος, ἐν ὑμνωδίαις
καὶ φαιδραῖς παννύχοις στάσεσι, σοῦ τὴν ἐπέτειον

μνήμην ἐορτάζει, τῶν Ἀσωμάτων δὲ πᾶσαι καὶ Ἀθλητῶν, χορεῖται συγχαίρουσιν ἐν Χριστῷ, δαιμόνων τὸν τάφον σου, καθορώντων προχέοντα, μετὰ φρίκης ἰάματα, τοῖς πιστῶς αὐτῷ προσπελάζουσιν.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς τεῖχος ἀκράδαντον ἀπεριτρέπτω νοῖ, ἀντέστης μακάριε ταῖς ἰοβόλοις βουλαῖς, τῆς δεινῆς ἐξομόσεως· ὅθεν τὴν φωτοφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, πίστει ἐπιτελοῦμεν, ἱλασμόν τῶν πταισμάτων, αἰτούμενοι διὰ σοῦ λαβεῖν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπάκουσον Δέσποινα ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν προτέρων κακῶν, παράσχου τὴν ἄφεσιν, σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, ῥῦσαι μὲ Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στήσον ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ἀπέστης πονηρὰς τοῦ Βελίार ἐνέδρας, ἐδέξω δ' ἐκ Θεοῦ τὰ τῆς νίκης βραβεῖα, ἐπαξίως τῶν πόνων σου καὶ τῶν ἄθλων ἀήττητε· ὅθεν χαίροντες ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις, τοὺς ἀγῶνάς σου, καὶ ἀνδρικὰς ἀριστείας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν...

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...*

Στίχ. *Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου...*

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον: Εἶπεν ὁ Κύριος.

Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα...

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στίχ. *Ἐλεῆμον, Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Σήμερον ἡ ἔνδοξος πανήγυρις, τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου, εἰς εὐφροσύνην συγκαλεῖται πάντας τοὺς πιστοὺς, ἀκτῖσι καταυγάζοντος, τόδε τὸ πατριον ἔδαφος, ἐν ᾧ τοὺς λαμπροὺς αὐτοῦ ἄθλους ἐνεδείξατο. Μεγαλαυχεῖται οὖν ἡ πόλις Ἰωαννίνων, ὡς ἐν πολλοῖς τε καὶ ἄλλοις τὰ πρῶτα φέρουσα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀθλήσει Μαρτύρων εὐκλεῶν κοσμουμένη, ᾧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς δωρήσαιο ἰλασμόν παντὶ τῷ χριστωνύμῳ πληρώματι.

Εἶτα ὁ Κανὼν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Νομίμως τὸν ἱερόν, δρόμον τελέσας Μακάριε, λελαμπρυσμένος τῷ θείῳ θρόνῳ παρίστασαι, ταῖς φωτιστικαῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος.

Ἐνδόξως διαδραμών, τοῦ μαρτυρίου τὸ στάδιον, καὶ αἰκισμοῖς ποικίλοις προσομιλήσας, τὴν μακαρίαν κληρουχίαν ἀπείληφας Μακάριε.

Ὡς ἄλλη ἀνεδείχθη Σιλῶμ, ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου Ἄγιε, πρὸς ἣν οἱ πιστοὶ καταφεύγοντες, τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν λαμβάνουσι.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἄκρονος Λόγος ἐκ Σοῦ, σαρκωθείς ἐν χρόνῳ, τὰ τῶν βροτῶν διέλυσε πλημμελήματα, Ὅν ἐκτενῶς ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ Σοί.

Ἀγάπης τῆς εἰς Χριστὸν πεπληρωμένος, τῶν ἐναντίων ἀπάντων τὰς προσβολὰς ἀπελάκτισας, καὶ τοῖς ἄθλοις στερρόως ἐνεκαρτέρησας.

Πονηρίαν ἀπερράπισας ψυχοφθόρον, τῶν νοητῶν θεόφρον Γεώργιε, τὴν δι' ἀγκόνης τελείωσιν ἐνστερνισάμενος.

Κηρύπτουσιν εὐσεβεῖς τὴν ἀέναον πηγὴν τῶν ἰάσεων, οἱ δυσαλθέσι πάθεσι κεκρατημένοι, καὶ θείᾳ δυνάμει ἀπαλλαττόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν σκῆνωμα τοῦ Θεοῦ Λόγου, ἡ βασιλῆιος πορφυρίς, ἣν φορέσας ὁ Κτίστης, τὴν παγκόσμιον σωτηρίαν ἐξειργάσατο.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν τὴν παρρησίαν σου, καὶ ἐπαινέσωμεν τὴν καρτερίαν σου, Γεώργιε μακάριε, Χριστιανῶν εὖχος μέγα. Σὺ γὰρ παραδέδωκας, ταῖς βασάνοις τὸ σῶμά σου, θάνατον δεξάμενος, τὸν δι'

ἀγχόνης γενναίως· διὸ στεφάνων κατηξίωσαι
ἐπουρανίων Τρισόλβιε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Τὴν ὡραιότητα...

Ὦδὴ δ'. Ἐπαρθέντα Σὲ ἰδοῦσα.

Ὡς γῆ ἀγαθὴ καρπὸν, μελισταγῇ ἀναδέδωκας, τὴν
μαρτυρικὴν σου ἄθλησιν Γεώργιε· διὸ κατὰ χρέος
τιμῶμεν τὴν ἔνδοξόν σου πανήγυριν.

Καταφρονήσας τὰ τοῦ βίου, ἡδέα καὶ ἔλκοντα, ὡς
τῷ Χριστοῦ στοιχοῦμενος ἔρωτι, μετ' εὐφροσύνης
ἀφράστου προκεχώρηκας εἰς τὸ τοῦ μαρτυρίου
στάδιον Μακάριε.

Ἐνέπλησας εὐφροσύνης τοὺς πιστοὺς, τὴν
ἀπαράτρεπτον ἰδόντας καρτερίαν σου, ἣν ἐπεδείξω
γενναιοφρόνως, τῇ χάριτι τεθωρακισμένος τοῦ
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Ἀειπάρθενον καὶ ἀληθῆ, πάντες Θεοτόκον
δοξάζομεν, ἣν προετύπου τῷ θεόπτη Μωϋσῇ,
ἀκαταφλέκτως Πάναγνε, βάτος τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα.

Ὦδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἀθλητικὸν δρόμον διαδραμών, ὡς λίαν
συντετμημένον καὶ ὥκιστον, τὴν ἔνδοξον ἀνάρρησιν
ἐκομίσω παρὰ Χριστοῦ τοῦ βραβευτοῦ σου Γεώργιε.

Ἐν ἡλικίᾳ νεανικῇ, διάνοιαν γενναίαν ὑπέδειξας
Μακάριε, κατὰ τῆς ἀσεβείας τῆς ἐμμύσου γενναίως
ἀνδρισάμενος.

Ἀπολακτίσας τῶν ἐναντίων τὰς δωρεάς, δόξαν
οὐράνιον ἔσχες παρὰ Χριστοῦ, διηνεκῶς συνεῖναι παρ'
αὐτῷ τῷ Δεσπότη ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν παραβαλλόμεθα, Σὲ
ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε
κεκτήμεθα.

Ῥδὴ σι'. Θύσω Σοι μετὰ φωνῆς.

Θράσος δαιμόνων μὴ πτοηθεῖς, πρὸς τοὺς ἄθλους
μετ' ἀπλέτου ἐχώρησας γενναιότητος, τὴν μακαρίαν
τελείωσιν δι' ἀγκόνης ἀσμένως ἀναδεξάμενος.

Δυνάστας μαινομένους κατήλεγξας, θείᾳ δυνάμει
ἀηττήτῳ στοιχειούμενος, καὶ τροπαιοῦχος ἀνεδείχθης
ἐναθλήσας ἐννομώτατα.

Τὸ αὐτεξούσιον τῆς ψυχῆς, λαμπρῶς ἀναδείξας, τὸν
πολυμήχανον κατηκόντισας δράκοντα, εὐθαρσῶς
χωρήσας πρὸς τὴν ἄθλησιν Τρισόβλιε.

Θεοτοκίον.

ὦ θαῦμα! τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι
παρθένος ἐν μήτρα τὸν τὰ σύμπαντα περιεπόντα,
ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα οὐκ ἔστενοχώρησεν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐκλεῶς ἀγάλλεται, μεγαλαυχοῦσα, τῇ σεπτῇ
ἀθλήσει σου, δι' ἧς ἐκτήσω θησαυρόν, Ἰωαννίνων
πόλις ἐρίτιμον, τῶν ἱερῶν σου λειψάνων Γεώργιε.

Ὁ Οἶκος.

Γονέων εὐσεβῶν ἐκφύς μακάριε, ἀγωγῆς μὲν
εὐσεβοῦς καὶ ἐνάρετου τετύχηκας, δι' ἔνδειαν δέ,
γραμμάτων πείρας ἡμοίρησας. Ὅθεν καὶ αὐτουργὸν
μὲν βίον μετελθὼν, ἀρεταῖς δὲ διαπρέποντα, νομίμῳ
γυναικὶ συνήφθης, ὅτε υἱοῦ πατὴρ ἐξ αὐτῆς
γενόμενος, τότε πρὸς ἐξώμοσιν ἐκβιασθεῖς, γενναίως
ἐνήθλησας, Χριστὸν εὐθαρσῶς ἀνεκήρυξας Θεὸν τε
καὶ Κύριον· διὸ καὶ τὴν σορὸν τιμῶμεν τῶν ἱερῶν σου
λειψάνων Γεώργιε.

Συναξάριον.

Τῇ ιζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς
ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Γεωργίου
τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

Στίχοι·

*Γεώργιος γῆν ἀροτριάσας ξένως,
Ξένου στάχυν ἡμῆσεν ἄφθιτον κλέος.
Ἐν δεκάθ' ἐβδομάτῃ τε Γεώργιος ἐλλιπε γαῖαν.*

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Τῶν ἱαμάτων τὴν θείαν χάριν, παρὰ Χριστοῦ
κομισάμενος, θεραπεύεις τὰς νόσους, καὶ τὰ πονηρὰ

ἀπελαύνεις πνεύματα τῶν προστρέχόντων μετὰ πίστεως.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἐναθλήσας, ἐν οὐρανοῖς ὑπεδέξω τὸν στέφανον, καὶ σὺν Ἀγγέλοις καὶ Ἀθληταῖς συγχορεύεις, λαμπρῶς ἀγαλλόμενος.

Βασάνοις ταῖς ἀνυποίστοις, τὸ σῶμά σου παραδέδωκας, τὰς ἀπειλὰς ὡς οὐδὲν λογισάμενος, διὸ καὶ τῆς οὐρανίου κληρουχίας κατηξίωσας.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις, πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥδὴ η' . Χεῖρας ἐκπετάσας.

Τὴν δι' ἀγκόνης τελείωσιν αἰρετισάμενος, εἰς χεῖρας τοῦ Δεσπότη τοῦ πνεῦμά σου παραδέδωκας Μακάριε, τοὺς ὑπεναντίους ὡς μὴ ὄντας λογισάμενος.

Ἐνόμως τὸν δρόμον ἀνύσας ἔνδοξε κατὰ τὴν Παύλου φωνὴν, τῆς δικαιοσύνης τὸν στέφανον ἀπειληφώς, πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Ἐπεσκίασεν ἐπὶ σέ, ἡ χάρις τῶν ἱαμάτων, καὶ τοὺς ποικίλας πάσχοντας θεραπείας, τῇ σορῶ τῶν λειψάνων σου προστρέχοντας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε Ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, Σὺ τῆς θεότητος γέγονας

ένδιαίτημα, Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες Σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία θεόνυμφε.

Ῥδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Φωστήρ ἀναδειχθεὶς ἡμῖν, καὶ καλλίνικος, καταυγάζεις πάντας τοὺς πιστοὺς ταῖς μαρτυρικαῖς σου αὐγαῖς, τοὺς τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντας, μετὰ πόθου καὶ πίστεως.

Τῆς πλάνης καθελὼν τὸ ὀχύρωμα, τοὺς πιστοὺς εὐφροσύνης ἐνέπλησας, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἤδη ἀγαλλόμενος, πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τρισμάκαρ Γεώργιε.

Εὐώδει μύρω τὰς ψυχὰς τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου Μακάριε, μυρίζεις ξενοπρεπῶς, ἐν τῷ σεπτῷ τεμένει σου, παννυχίως ἱσταμένων σοι.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ Σου δώρησαι, τὰ τῆς νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῆ τεθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σΣ ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μετὰ σπουδῆς συνέλθωμεν ἐν τῷ σεπτῷ τεμένει, τοῦ ἀθλοφόρου Μάρτυρος καὶ κλεινοῦ Γεωργίου, καὶ τὴν ἐπέτειον μνήμην αὐτοῦ πανηγυρίσωμεν, ὅστις παθὼν ὑπὲρ Χριστοῦ, δόξαν ἀκήρατον ἔσχε τοῦ ἐκτελεῖν διηνεκῶς, χάριτας ἱαμάτων.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἰωαννίνων ἡ πόλις πανηγυρίζει φαιδρῶς, τὴν μνήμην σου τιμῶσα, τὴν ἐπέτειον πόθῳ· κειμήλιον γὰρ ἔσχε καὶ θησαυρὸν τὴν πανέντιμον θήκην σου, ἐξ ἧς ἀέναος χάρις καὶ δαψιλῆς, ἱαμάτων ἀναβλύζεται. (Δίς).

Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, μάκαρ Γεώργιε, ἀθλήσας ἐπαξίων στεφάνων ἡξιώθης· διὸ καὶ συγχορεύων ἐν οὐρανοῖς, ταῖς ἀϋλοῖς Δυνάμεσιν, οὐ διαλείπεις πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην ἐκτελούντων σου.

Ὡς ἔνστασιν τὴν ὑστάτην ἔργῳ ἐκράτυνας, ἐστὼς πρὸ τῶν τυράννων, ἠλάλαξαν ἐνθέως, οὐράνιαι χορεῖαι τῆς σῆς ψυχῆς τὸ στερρόν εὐφημήσασαι, ὥς ἠττηθεὶς δὲ ὁ δράκων ὁ σκολιός, ἐναθλίως ἐξωλόλυξεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὸν νέον ἀθλητὴν, καὶ γενναῖον ὀπλίτην, εὐφημιῶν στέμμασιν ἀναδῆσωμεν Γεώργιον, ὃς ἀνατέταλκεν ἡμῖν διὰ τοῦ μαρτυρίου, ὥς Ἰωάννης ὁ κλεινός, τῆς πατρίδος τὸ εὖχος. Χαίρετε οὖν δυὰς μακαρία, ἀστέρες παμφαεῖς ἀποσιλβόντες ἐν τῷ ἐσμῷ τῶν Μαρτύρων τοῦ νοητοῦ στερεώματος, οἱ κλέει ἀπλέτῳ περιβαλλόντες τὸ πατριον ἔδαφος, καὶ τὸν δυσώδη λάρυγγα τῆς κατωφρυωμένης ψευδοσοφίας ἀποφράξαντες· ὥς ἔχοντες οὖν παρρησίαν πρὸς Θεόν, μὴ διαλίπητε δεόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ᾠδὴ γ' καὶ ζ'.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ζῆτει τῇ κγ' Ἀπριλίου, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγ. Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

